

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๓๑๐)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการลดอัตราภาษีเงินได้
สำหรับเงินได้ที่ได้รับตามสัญญาจ้างแรงงานของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย
จากการเป็นลูกจ้างในบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ๖๔๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขเพื่อการลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับเนื่องจากการจ้างแรงงานของบริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๓๐๖)
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับตามสัญญา
จ้างแรงงานของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัยจากการเป็นลูกจ้างในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมาย ลงวันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ผู้มีเงินได้ตามข้อ ๑ จะต้องมีเงินได้ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑)
แห่งประมวลรัษฎากร จากการปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างแรงงานกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งได้รับสิทธิและประโยชน์ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุนที่ ๔/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก
ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ดังนี้

(๑) กรณีผู้มีเงินได้มีเงินได้จากการปฏิบัติงานในกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมายเท่านั้น
จะต้องมีเงินได้ดังกล่าว ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน

(๒) กรณีผู้มีเงินได้มีเงินได้จากการปฏิบัติงานในกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมาย
และกิจการอื่น จะต้องกำหนดในสัญญาจ้างแรงงานอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเงินได้ในส่วนที่ปฏิบัติงานในกิจการ
อุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน โดยจะได้รับสิทธิลดอัตรา
ภาษีเงินได้ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร

(ฉบับที่ ๖๔๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ เฉพาะเงินได้จากการปฏิบัติงานในกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมายตามสัญญาจ้างแรงงานเท่านั้น

เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ตามสัญญาจ้างแรงงานตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านนายจ้างโดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ที่ลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ซึ่งผู้มีเงินได้ได้รับจากการปฏิบัติงานในกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมายเท่านั้น และได้กำหนดไว้ในสัญญาจ้างแรงงานอย่างชัดเจน”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ประสงค์ พูนธเนศ

อธิบดีกรมสรรพากร